

[Valdemar Sørensen.]

hurtigt igennem Rigsdagen, men i den korte Tid, der har været levnet os mellem Frem-sættelsen i Gaar og Forhandlingen i Dag, har det naturligvis været umuligt at gennemgaa og overveje de talrige Enkeltheder i Lovforslaget med den Omhyggelighed, som den Betydning, Sagen har for store Kredse af Erhvervslivet, forpligter os til. Jeg trøster mig dog med, at der i nogen Maade kan raades Bod herpaa under Udvalgsbehandlingen. Erhvervsorganisationerne, som nu møder for at forhandle i Udvalget, har faaet Udkast til Bestemmelserne forelagt saa betimeligt, at man endogsaa før Lovforslagets Fremstilling har kunnet anmode om den sædvanlige Sammenkomst med Udvalgsmedlemmerne. Jeg haaber da, at man ved Forhandling fra de mere begunstigede skal kunne faa en Hjælp, som de mindre begunstigede har en hel Del Brug for. Jeg skal derfor ikke gaa stærkt i Enkeltheder.

For den Del, for hvilken den højtærede Finansminister søger Forhøjelser, tror jeg man har Ret til at gøre den Betragtning gældende, at det her ikke alene drejer sig om at sikre Statskassen de Midler, der er saa uundværlige for Tiden, men ogsaa i høj Grad om Hensynet til den Kreds af Befolkningen, hvis Næring er afhængig af Omsætningen af de Varer, der beskattes. Man vil naturligvis kunne sige, at der f. Eks. i Spiritusbeskatningen er et vist Omraade, hvor det er muligt at tage mere; der er endogsaa her et Omraade, som man synes ikke at have haft Opmærksomheden stærkt henvendt paa før. Der cirkulerer som bekendt visse gærende Vædske under Navn af Vin til en meget billig Pris, der ikke har noget med Vin at gøre, som er decideret skadelige, og som man udmærket godt, hvis man kunde faa Ram paa dem, kunde tage kraftigere fat paa, end man gør. Jeg ved ikke, om den foreslaede Forhøjelse af Frugtvin rammer noget af den Slags. Jeg vil dog antage, at der netop paa dette Felt findes et betydeligt Omraade af meget ringe Karakter. Men i øvrigt synes det mig, at der af Hensyn til den Befolkning, som skal leve af at sælge de Varer, hvoraf disse høje Skatter skal udredes, er en Grænse, man ikke kan komme over. Man kan se moralsk paa Forholdet eller økonomisk, til syvende og sidst udgør disse Mennesker en stor Kreds i Samfundet, og jeg skulde tro, at de, saa længe de kan opretholde deres Erhverv, baade ved den direkte Skat og ved den indirekte Beskatning af deres Forbrug stadig lægger nogle smaa Guldæg til den højtærede Finansminister. Jeg tror

derfor, at man gør vel i at se paa, om man ikke paa visse Felter har naaet den Grænse, som man ikke tør overskride, naar dette Hensyn skal tages.

Jeg tror, der bl. a. er Enighed om, at man har naaet Grænsen ved Tobaksbeskatningen, ikke fordi jeg i og for sig er uenig i det Synspunkt, at der her foreligger et udpræget Luksusforbrug, og at man i Øjeblikket kan forhøje Skatten uden Fare for, at Handelen bliver mindre i Forhold til den tilstedeværende Varemængde, men der er nu ogsaa dèr Hensyn at tage til den store Kreds af Mennesker, som handler med Varerne, og jeg kan ikke se bort fra, at mange Detail-Cigarforretninger er meget ilde stillede for Tiden, og at de bliver endnu vanskeligere stillede ved den Forhøjelse, der nu foreslaas. Jeg har hørt det fremhævet fra den Side, at Forhøjelsen af Cigaretbeskatningen nu igen nedsætter deres procentvise Avance, og dertil kan vi jo svare, at det drejer sig ikke i Dag om den procentvise Avance, for ingen andre Mennesker i Landet har Lov at tage en større Fortjeneste i Kroner og Øre, end de tog i normale Tider — og det kan man naturligvis ogsaa svare Tobakshandlerne. Men der er dog den Omstændighed, som gør deres Stilling vanskeligere, at ifølge Forholdenes Udvikling er deres Omsætning sunket i den Grad, at det i mangfoldige Tilfælde vil være helt umuligt at føre en Forretning og en Eksistens igennem paa de Vilkaar, der bydes nu. Derfor synes jeg, det vilde være rigtigst, om man ved denne Lejlighed undersøgte, om man ikke kunde indrette Satserne lidt bedre for de Folk. Virksomheder som de, der falder ind under Øl- og Spiritusbeskatningen, og som nu straks ved Meddelelsen om Skattens Forhøjelse har ladet forstaa, at de samtidig vil forhøje Priserne for at dække deres egne Omkostninger, kan jo nok klare sig, men det er den Kreds af Medborgere, jeg her taler om, udelukket fra at gøre. Derfor synes jeg, at naar man forværrer Forholdene for dem, følger dermed en Pligt til at se paa, om de nu er saaledes stillede, at de overhovedet kan bære det Tryk, de kommer ind under, i Tilgift til det Tryk, de allerede er under. Jeg haaber, at vi under Udvalgsbehandlingen kan komme til at se lidt paa dette Spørgsmaal, og jeg haaber ogsaa, at der vil være Velvilje hos den højtærede Finansminister til at lette Forholdene her, hvis det overhovedet er muligt.

Den anden Side af Lovforslaget, den Side, hvor den højtærede Minister møder med Lettelser, vil vi for vort Vedkommende, og formodentlig store Kredse af denne